

עשרה יוחסין פרק רביעי קידושין

עב. תורה אור השלם

1. וג'ל מלק אשור את ישראל אשורה וינחם בלחל ובחבור גהר גזון וערי מקדו:
2. וארו חיה אחריו תנינה דמיה לרב ולשטר חד הקמת ותלת עלעין בפמה בין שנה וכן אמרין לה קומי אבלי בשך שניא: דניאל ז ה

גליון הש"ם
 תוס' ד"ח בין וכו' וצ"ל דשני פקודות הן. עין עירובין דף יט ע"א מדיה אל בין הנשרות:

הנהרות הב"ח
 (א) רש"י ד"ה ותלת וכו' כמיה הראשונה שבמראה וכו' והיא צבל וקשדי בפומה כ"ל וד"ל:

לעיר רש"י
 אישר"א [ואשרי"י] ה. שדה ערבתי. שיביר [ויבירי"י] ה. ברבת דגים.

והאידנא הוא דליוה פרסאי. שלקחיהו ממקומו וזנאיהו למעלה מאקרא ולהכי לא צעיה לתמת פרת עד היכן לפי שפרת נופל צדקל ועוד צבל מושכת למטה ממנו עד אפמיא תמאה כדאמר לעיל: **לך גיסא דפרת עד הויא**. צפמח לפי מערב עד היכן מתפשט רחבה של צבל: **מאי דעסק**. שבתא לשאל: **משום צירס** שמא צירס שיוצבת בהן גיסא מיבעיא לך: **מייחסי דפומצדיטא**. שהיא בין שמי הנשרות מצירס נכטי ש"מ מוחוקין הס צה צמוקת יחוס: **כמחוקס ליוחסין**. צארכה רחבה של צבל: **קד מחוקס לגיטין**. דקיימא לן (גיטין דף ג. ב.) המציע גט משאל ארלות צריך שיאמר צפני נכתב וצפני נחתם לפי שאין צדיאין לשמה והמציע גט מארץ ישראל לצבל אינו צריך לומר וצבל הרי הוא כאלך ישראל לגיטין: **שאף הס** היו חכמים וצדיאין לשמה: **עד ארצא שניינא**. אגס של קניס וערצה שקורין אוטריאל: **שניינא דגשרא**. שני אגמים היו למטה מהגשר זה למטה מזה: **חביל ימא**. שם מקום: **סניסא דצבל**. מכלילא ותפארטה של צבל ליוחסין: **שוניא וגוציא וליוורא**. מקומות הס: **סניסא דחביל ימא**. תפארטה של חביל ימא: **איססא צעא מינייהו**. כותיים לא נתעברו צה אל אכל הקול ימא על ידי ששאל כותי אחד אשה מהם אל אכל הס לא נתנו לו. ויש אומרים צה פפא צעא מינייהו איתמא ולא יחייב ליה לך היה מוילא עליהס שמץ פסול וקשה צעיני לומר כן: **גוולה**. פומצדיטא קרי גולה צראש השנה (דף ג. ב.): **מאיסי דקירא**. מקום על נהר פרת למעלה מכל המקומות הנזכרים למעלה: **והאמר ר' יוחנן** לעיל: **מיחקותא דצבל צפרת עד מעצרתא דגדמא ותו לא**: **אמר אביי לעווע נפקא**. צאלכסון ממעצרתא דגדמא ומקפת את הפסולין עד מעלה מאיסי דקירא שהיא מן הפסולין ושוט משוט צפי הרלועה על פרת: **חלוון**. נהר: **וינתס צחלח וצחזור**. צעשרת השצטיס שהגלה כנחריצ משטעי: **וכוון לפסול** כל מקום שגלו השצטיס נטמעו עוצדי כוכביס צצנותיהס ועוצד כוכביס ועצד הבא על צת ישראל אפילו למ"ד (בימות דף מה.) הולד ממזר לא הוי פגוס מיהא הוי:

- (א) [ע"י צרכוס ננו ע"כ, (ב) [ע"י מוס' ר"ה כ"ב. (ג) ד"ה ז"ל, (ד) גיטין ו' (ה) [ע"י תמלה לומר מה חלת מונחה צבגלימא קד זו מונחה של ארלות של צבל פי אחר אמרת צבל עורן, (ו) [בבב"א: דנורי' צפ"ל תמא כלל ווסף כלפניו ע"פ הרש"י ונורסי' מנר צפנהדקין קט ע"א ע"ש, (ז) [גי העיקר ערך דק המרש"י וכו"א צבב"א, (ח) [לעיל ע"פ, (ט) גיטין ז: ד"ה מ, (י) [אלמר ר"ב לפת צבב"א, (יא) [ה"הוסי' לפת צבב"א וכן יממות המרש"י, (יב) [בבב"א מדיה, (יג) [בבב"א ובעיקר, (יד) [בבב"א: חדק, וי"ה צימות, (ט) לעיל ע"א, ע"ש, (טז) ע"ז ב: מנהל יא, (יז) [בבב"א ובע"י, דמנאלי, (יח) [בבב"א דנורי' ובע"י: סגולות, (יט) [בבב"א, (כ) [בבב"א נוסף: צה. ובע"י: (סז) קי, [וכר גניטין ו ע"א, ע"ש, (כד) [דף ע"א, (כ) [בבב"א: הראשונה ולפניו כרש"ל ובע"י: גוס צפיה"ד פתס ע"א, (ל) [ע"י לעיל מט ע"כ, (לא) [וע"פ צת קמה ע"כ, ובע"י: סט ד"ה מניינא,

מוסף רש"י
 וכולם לפסול. רובן ממזרים שננטעו עשרת השצטיס צעבדות כוכביס (י"ל צנות עשרת השצטיס צעבדי כוכביס) וגיטין הוי הן סרלוליס ויובג צהן איקור ממוחת, וכן לא מיהרו או צסאו זה אמות או יחמו. והוי הן ממזריס ריבחות ה"א. שפעמיס בולעתן רפעמיס פולטחן. ג מדיעות הוי תמיד מודות צה משלימות עמה (דניאל ז ה.) וארר. והנה, אחר. אחרת (ע"י ב.) ומסורבלין. מלונשין צבשר (מגילה י"א). שמיסיס כמו (צבת קול): קטן המסורבל צבשר ולשון מלונש הוי כמו (דניאל ג) כסימו צסרלוליסן (ע"י ב.) ואין להם מנוחה כדורב. דוב אין לו מנוחה אלא הולך ובל כל שעה (סס.)

לךך ניסא דפרת עד היבן. פי' צקונטרס להכי לא צעיה לתמת פרת עד היכא לפי שפרת נופל צדקל ועוד צבל מושכת למטה ממנו עד אפמיא תמאה כדאמר לעיל: **איתתא בעא מינייהו ולא יהבו ליה**. ולכן הוילא עליהס לעו ו"מ דקאי ארנר פפא ולא נהירא דח"ו שיעלה צדעמו של אמתו דליק להוילא לעו עליהס שלא דגין: **בין הנשרות הרי היא בגולה ליוחסין**. וצריך לומר דשני מקומות הן לאי משום צדקל ופרת לא הוי צעי גמרא וכי צין הנשרות מאי הוי דפשיטא לכולי עלמא דמיחסי לעיל נמי לא צעי אלא מן האדדין אכל צין הנשרות פשיטא ליה דמיוחסין הן: הויס

והאידנא הוא דליוה פרסאי. אמר ליה אביי לרב יוסף להא גיסא דפרת עד היכא אמר ליה מאי דעתך משום בירם מייחסי דפומצדיטא. מבידים נסבי. אמר רב פפא כמחלוקת ליוחסין כך מחלוקת לענין גיטין ורב יוסף אמר מחלוקת ליוחסין אבל לגיטין דברי הכל עד ארבא תניינא דגישרא אמר רבי בר אבא חביל ימא. תכילתא דבבל שוניא וגוביא תכילתא דחביל ימא רבינא אמר אף ציצורא תניא נמי הכי חנן בן פנחס אומר חביל ימא תכילתא דבבל שוניא וגוביא וציצורא תכילתא דחביל ימא אמר רב פפא והאידנא איערבי בהו כותאי ולא היא איתתא הויא דבעא מינייהו ולא יהבו ליה מאי חביל ימא אמר רב פפא זו פרת. דבורס. הויא גברא דאמר להו אנא מן שוט מישוט עמד רבי יצחק נפחא על רגליו ואמר שוט מישוט בין הנשרות עומדת וכי בין הנשרות עומדת מוי הוי אמר אביי אמר ר' חמא בר עוקבא אמר רבי יוסי בר' הנהרות הרי היא בגולה ליוחסין הויא קיימא אמר ר' יוחנן. מאידי דקירא ולעיל והא אמר רבי יוחנן. עד מעצרתא דגווימא אמר אביי. רצועה נפקא אמר רב איקא בר אבין אמר רב חננאל. אמר ר' חלוון. ניהונד הרי היא בגולה ליוחסין א"ל אביי לא תציתו ליה יבמה היא דנפלה ליה התם א"ל אמו דידי היא דרב חננאל היא אויל שילוח לרב חננאל אמר להו הכי אמר רב חלוון ניהונד הרי היא בגולה ליוחסין ופליגא דר' אבא בר כהנא דאמר ר' אבא בר כהנא מאי דכתיב. וינתחם בחלה ובחבור גהר גזון וערי מדי חלה זו חלוון חבור זו. הדייב גהר גזון זו גניזק ערי מדי זו חמדן וחברותיה ואמרי לה זו נהונד וחברותיה מאי חברותיה אמר שמואל כרך מושכני. הוסקי ורומקי אמר רבי יוחנן וכולם לפסול קסלקא דעתא מושכני היינו מושכני והאמר ר' חייא בר אבין אמר שמואל מושכני הרי היא בגולה ליוחסין אלא מושכני לחוד ומושכני לחוד. ותלת עלעין בפומה בין שנייה אמר רבי יוחנן זו חלוון הדייב ונצביזין שפעמיס בולעתן רפעמיס פולטחן וארו חיוא אחרי תנינא דמיה לדוב. תני רב יוסף אלו פרסיים שאוכלין ושותין כדוב ומסורבלין כדוב ומגדלין שער כדוב ואין להם מנוחה כדוב ר' אמי כי הוה חזי פרסא דרכיב אמר היינו דובא ניידא א"ל רבי ללוי הראני פרסיים אמר ליה דומים לחיילות של בית דוד הראני חברין דומין למלאכי חבלה הראני ישמעאליס דומין לשעירים של בית הכסא הראני תלמידי חכמים שבבבל דומים למלאכי השרת כי הוה נחא נפשיה דרבי אמר הומניא איכא בבבל כולה. עמונאי היא. מסגריא איכא בבבל כולה דמוזירא היא בירקא איכא בבבל שני אחיס. יש. שמהלפיים נשותיהם זה לזה בירתא דסטיא איכא בבבל היום סרו מאחרי המקום דאקפי פירא בכורי בשבתא ואויל וצדו בהו בשבתא ושמתניהו ר' אחי ברבי יאשיה ואישתמוד אקרא דאגמא איכא בבבל אדא בר אהבה יש בה היום

הויס

הויס

ותס עלעין צפומה צחיה (ה) ה. השניס צבמראה דניאל כתיב והיא צבל: **צפומה צין שנייה**. צפומה משמע מצטיס צין שנייה משמע צולטות מצוחן: **בולעסן**. מושלת עליהס: **ומסורבליס כדוב**. צעלי צשר. לשון עוסי ושומן הוה ובעלמא (צבת דף קא:) נמי אמרי' קטן מסורבל צבשר המלוצש צבשר כסרבל: **דוב אין לו מנוחה כשהוא קשור הולך וצא תמיד סציצותיו**: **דובא ניידא**. דוב נודד: **הראני פרסייס**. צעל משלות ודומיות היה לוי וקאמר לו רבי משול לי פרסייס למה הס דומיס: **כחילות של ציס דוד**. גבוריס: **הצדין**. אומה הסמוכה לפרסייס ומשחיתיס הס וטרפניס הס יותר מפרסייס: **לשעירים**. מלונשס שחורים ודומיס לשדים: **דומיס למלאכי ששרס**. לצושים לצניס ועטופיס כמלאכי השרת וכתיב (יחוקאל ט) והואש לצוש הצדיס. והכי נמי אמרינן צבמה מדליקין (צבת דף סה:) על רבי יהודה שהיה מתעטף ויוצב בצדייסי המצויינן ודומה למלאך כו' וצדמריס (דף כ:) נמי אמרינן מאן מלאכי השרת רבנן ואמאי קרי להו מלאכי השרת משום דמצויינן כמלאכי השרת צמלונשיס גאס: **כי קא ניחא נפשיה**. מרקה נצואה צפומיה: **הומניא**. עיר ששמה כך: **מסגריא**. עיר היא וכל הך כולהו מקומות נינוה: **צירפא דסטיא**. על סס סקרו מאחרי המקום פירש רבי היאך סרו: **דאקפי פירא דכוורי** ואויל וצדו בהו בשבתא ואויל וצדו בהו בשבתא ואלכו ולדו: **דאקפי היאך כדמתרגמינן ויאך הצרבל (מלניס ז ב) וקפא פחולא: פירא**. כריכה עשויה לגלד דגיס וצלע" ציצ"ר: **ואישתמוד**. נשמתדו: **הויס**